

bekjendt, da Initiativet til de Forandringer, som man i saa Henseende maa ønske foretagne, er taget af et Medlem af dette Thing, lige som denne Sag under tidligere Forhandlinger gjentagne Gange er bleven bragt paa Bane heri Salen. Man har i længere Tid maattet erkjende, at Færgesforbindelsen mellem Morsø og det øvrige Sylland saavel Salling som Thy, var af en mindre tilfredsstillende Beskaffenhed. Der laa imidlertid en Vanskelighed for Tilveiebringelsen af en bedre Ordning af Forholdene deri, at Færgprivilegiet for de paagjældende Sundes Vedkommende var et reelt Privilegium, som eredes af en Mand, der havde tilkjøbt sig det, efterat det allerede i et Par Hundrede Aar var gaaet fra Cier til Cier. Ifølge de gjældende Bestemmelser kunde det ikke paalægges denne Mand at foretage saadanne befoftelste Foranstaltninger, som maatte være i det Almindeliges Interesse, da han opfyldte, hvad der i Henhold til de almindelige Regler for saadant Færgesvæsen kunde forlanges af ham. Efterat der var indledet Underfølgelser om Sagen gjennem de locale Autoriteter, blev der sammensat en Commission, bestaaende af Medlemmer, udsendte af de forskjellige interesserede Parter, hvilken Commission bearbejdede Sagen med stor Omhu og tilveiebragte det fornødne Materiale til Raad at vise, hvorledes Forholdene henfigtismæssigt burde ordnes. De Forslag, som Commissionen i saa Henseende fremkom med, bleve underkastede Forhandlinger mellem Ministeriet og Amtsraadene, Communalbestyrelserne og andre Autoriteter, som maatte komme i Betragtning, og Resultatet deraf blev, at man enedes haade om, hvorledes Forholdene skulde ordnes i Fremtiden, og om de Villkaar, der maatte stilles for en saadan Ordning. Efterat der dernæst yderligere gjennem Finansloven for indeværende Aar var sikret et betydeligt Tilskud af Statskassen til Ordningens Gjennemførelse, vilde man uden Tvivl have kunnet gaae til at foretage denne ad administrativ Veie, dersom der ikke var kommet den Vanskelighed iveien, at man ikke kunde blive enig med Cieren af det omhandlede Færgprivilegium om den Sum, som han skulde have i Godtgjørelse for samme, idet de sagkyndige Mænd paa

Stedet satte Godtgjørelsen til en Sum, for hvilken Privilegieeieren ikke var villig til at afstaae Privilegiet. Da alle Paagjældende ere enige om, at den Sum, som forlanges af Privilegieeieren, saavidt man kan skjønne, er større, end hvad der med Villighed kan forlanges, og da man derhos ikke har Midler til at faae den overstydende Sum tilveiebragt, er det altsaa blevet nødvendigt at forelægge et Lovforslag, hvorved en Expropriation af Færgprivilegiet tilstedes. Det er da herpaa, at det foreliggende Lovforslag gaaer ud, idet det be- myndiger Regjeringen til at lade foretage en saadan af det omhandlede Færgprivilegium i Henhold til de almindelige Regler for Stensdommes Expropriation, men derhos tillige fastsaaer den Ordning af samtlige i Forbindelse hermed staaende Forhold, som stemmer med de Aftaler, som forøvrigt have fundet Sted, og som trænge til paa denne Maade at faae den behørige Fasthed. Det er i Overensstemmelse med det Anførte, at jeg har udarbejdet det Lovforslag, som jeg herved har den Ære at forelægge for det høie Thing.

Formanden: Exemplarer af de saaledes forelagte tvende Lovforslag skulde blive omdeelte.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Valg for Landsthingets Vedkommende af et Medlem af Bibliotheketsudvalget.

Der afgaves 34 Stemmesedler, som alle vare gyldige. Valgt blev Plo ug med 32 Stemmer.

Formanden: Der skal nu blive givet Formanden i det andet Thing Underretning om det her stedfundne Valg.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var Første Behandling af Forslag til Lov om Regjeringens Færelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Spalte 925. ff.)